

Posłuchaj

()

Ponieważ większość z nas przypuszczalnie nie będzie na Popielcu Vetus Ordo, a jeśli już będzie, to przypuszczalnie nie wszystkie antyfony będą śpiewane, przeto przedstawimy je tutaj, by nas wszystkich ubogacić.

Kto wie, może święty Augustyn (zm. 430) mówiąc, że ten, kto śpiewa modli się potrójnie miał na myśli śpiewającego chorał. Co prawda w czasach Biskupa Hippony jeszcze chorału gregoriańskiego, skodyfikowanego później przez Grzegorza Wielkiego (540-604) nie było, ale były już śpiewy kościelne, oparte na psalmach.

Św. Grzegorza i św. Augustyna dzieli ponad wiek, ale nie jest wykluczone, że św. Grzegorz kodyfikował te śpiewy, których słuchał już św. Augustyn. Skoro w czasach św. Augustyna byli śpiewacy, bo musieli jakiś repertuar śpiewać i ćwiczyć, czego nie robił lud.

Przy żadnej innej czynności, nawet przy uczeniu się tekstu na pamięć, człowiek tak często danego tekstu nie powtarza, jak właśnie przy śpiewaniu. Nikt też z danym tekstem tak intensywnie nie obcuje jak śpiewak, gdyż nie tylko go recytuje, ale robi to na różnych wysokościach, przy różnej szybkości i tonacji. Dlatego też nikt tak dobrze tekstu nie zapamiętuje jak śpiewak.

Piszący te słowa zaczął w ramach swoich postanowień wielkopostnych śpiewać proprium ze Środy Popielcowej już przed Popielcem, bo jest długie, dzięki czemu odkrył liturgiczne i dogmatyczne skarby, których nie był świadomy.

Mówiąc *ars credendi est ars orandi* twierdzimy, że to, czym się modlimy jest dogmatem, w który wierzymy i odwrotnie w to, czym się modlimy – wierzymy.

Liturgia zawiera dogmaty i jest drugim po Piśmie Świętym *locus theologicus* – miejscem teologicznym. Jest zatem dogmatycznie tak, jak nam mówi liturgia, oczywiście ta przedsoborowa. Zmiana liturgii przyczyniła się do powstania nowego Kościoła lub też nowy Kościół potrzebował nowej liturgii. Stąd też powstanie Novus Ordo było jak najbardziej konsekwentne.

Dawne antyfony Środy Popielcowej wykonywane właśnie podczas posypywania głów popiołem, co trwa długo, więc i antyfony liczne, ukazuje nam prawdziwe rozumienie grzechu i pokuty, którego niestety w Novus Ordo w takiej wyrazistości nie ma.

Dzisiejsza trzecia antyfona *Emendemus in melius* brzmi następująco:

Emendemus in melius, quæ **ignoranter** peccavimus : ne subito præoccupati die mortis, quæramus **spatium** pœnitentiæ, et invenire non possimus.

Poprawmy się i czyńmy lepiej te rzeczy, w których zgrzeszyliśmy przez **ignorancję**: abyśmy nagle powstrzymani przez dzień śmierci, szukali czasu na pokutę i nie mogli go znaleźć.

Chcemy poprawić się i nie grzeszyć już z niewiedzy (ignoranter). Zatem nie chcemy grzeszyć, chociaż nie wiemy, że to grzech.

A czy to w ogóle grzech? Owszem, grzech tylko materialny, ale lekki, jednak grzech.

Jest niestety tak, że często grzeszymy materialnie nie zdając sobie z tego sprawy. Możemy bez chęci szkodzenia, przez nieuwagę powiedzieć komuś coś przykrego, co go załamie i będzie ostatnią kroplą przepełniającą kielich goryczy. Chcemy być dowcipni, a jesteśmy złośliwi, co w sumie na to samo wychodzi, etc. Nie jest to do uniknięcia, a czasami wbrew

najlepszych intencji grzechów naszych nie widzimy, bo chcemy dobrze. Są to grzechy lekkie, ale są i za nie właśnie będziemy pokutować w czyśćcu.

Dlatego często w chwili śmierci nie ma już czasu na pokutę (*spatium poenitentiae*). Będziemy w sytuacji studenta przed egzaminem mówiącego:

> Boże, gdybym miał choćby jeszcze dzień, choćby sześć godzin, choćby godzinę, to bym się nauczył …

A czasu już nie będzie, bo niestety w chwili śmierci się bardzo ogląd spraw duchowych wyostrza, co tłumaczy przerażenie przed śmiercią. Człowiek wiek, w jakim jest stanie, ale nie ma już czasu tego naprawić.

Dlatego trzeba pokutować za życia, w okresie Wielkiego Postu, kiedy to Kościół daje nam różne pomoce w postaci poświęconego popiołu zrobionego z palemek wielkanocnych poprzedniego roku. Otrzymany krzyż popielcowy nie tylko nas zdobi, ale jest sakramentale udzielającym łaski na nadchodzący okres wielkopostnego boju.

Jakże uduchowione i treściwe są te przedsoborowe modlitwy w porównaniu z dwiema posoborowymi do wyboru, które brzmią tak:

Błogosławieństwo popiołu

Panie Boże, Ty przebaczasz ludziom, którzy się upokarzają i starają się zadośćuczynić za grzech, wysłuchaj łaskawie nasze prośby i udziel hojnie błogosławieństwa swoim sługom i służebnicom, którzy będę posypani tym popiołem, niech wytrwają w czterdziestodniowej pokucie, aby mogli z oczyszczonymi duszami uczestniczyć w paschalnym misterium Twojego Syna. Który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

albo

Boże, Ty nie chcesz śmierci grzeszników, lecz ich nawrócenia, wysłuchaj łaskawie nasze prośby i racz w swojej dobroci pobłogosławić ten popiół, którym zamierzamy posypać nasze głowy, * spraw, abyśmy uznając, że jesteśmy prochem i w proch się obrócimy przez gorliwe pełnienie czterdziestodniowej pokuty otrzymali odpuszczenie grzechów, * i nowe życie na podobieństwo Twojego zmartwychwstałego Syna. Który żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

W sumie nie wiemy, czy następnego Popielca dożyjemy. Na pokutę mamy czas teraz nie w przyszłości.

Exaudi nos, Domine, quoniam benigna est misericordia tua: secundum multitudinem miserationum tuarum respice nos, Domine. Ps. ibid. 2: Salvum me fac, Deus : quoniam intraverunt aquæ usque ad animam meam. V. Gloria.	Wysłuchaj nas, Panie, bo miłosierdzie twoje jest łaskawe: wejrzyj na nas, Panie, według mnóstwa miłosierdzia twego. Ps. tamże 2: Wybaw mię, Boże, bo wody przyszły aż do duszy mojej. V. Chwała.

The Celebrant blesses the Ashes with the following prayers: V: Dominus vobiscum. + Et cum spiritu tuo. Oremus.	Celebrans błogosławi popioły posługując się następującą modlitwą: V: Pan z Wami. + I z Duchem Twoim. Módlmy się.

Omnipotens sempiterne Deus,
parce pœnitentibus, propitiare supplicantibus,
et mittere digneris sanctum Angelum tuum de cælis,
qui bene+dicat et sancti+ficet hos cineres,
ut sint remedium salubre omnibus
nomen sanctum tuum humiliter implorantibus,
ac semetipsos pro conscientia delictorum suorum accusantibus,
ante conspectum divinæ clementiæ tuæ facinora sua deplorantibus,
vel serenissimam pietatem tuam suppliciter,
obnixeque flagitantibus :
et præsta per invocationem sanctissimi nominis tui;
ut quicumque per eos aspersi fuerint,
pro redemptione peccatorum suorum,
corporis sanitatem,
et animæ tutelam percipiant.
Per Christum Dominum nostrum.
+ Amen.

Wszechmogący i wieczny Boże,
oszczędź swoich pokutników,
okaż miłosierdzie swoim błagającym
i racz zesłać swojego świętego Anioła z nieba,
aby pobłogosławił i uświęcił ten popiół,
aby był zbawiennym lekarstwem dla wszystkich,
którzy pokornie wzywają Twojego imienia
i świadomi swoich grzechów
oskarżają się i ubolewają nad swoimi zbrodniami
przed Twoim boskim miłosierdziem l
ub pokornie i gorąco błagają Twoją suwerenną dobroć:
I spraw, przez wzywanie Twego najświętszego Imienia,
aby każdy, kto zostanie posypany tym samym popiołem na odpuszczenie grzechów,
otrzymał zarówno zdrowie ciała,
jak i bezpieczeństwo duszy.
Przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego.
+ Amen.

Oremus.
Deus, qui non mortem,
sed pœnitentiam desideras peccatorum :
fragilitatem conditionis humanæ benignissime respice;
et hos cineres, quos causa proferendæ humilitatis,
atque promerendæ veniæ, capitibus nostris imponi
decernimus, bene+dicere pro tua pietate dignare;
ut, qui nos cinerem esse, et ob pravitatis nostræ
demeritum in pulverem reversuros cognoscimus;
peccatorum omnium veniam,
et præmia pœnitentibus repromissa, misericorditer
consequi mereamur.
Per Christum Dominum nostrum.
+ Amen

Módlmy się.
Boże, który nie pragniesz śmierci, ale nawrócenia grzeszników:
łaskawie uwzględnij słabość ludzkiej natury;
i w swojej dobroci racz pobłogosławić ten popiół,
który zamierzamy włożyć na nasze głowy na znak naszej pokory i uzyskania przebaczenia:
abyśmy, wiedząc, że jesteśmy tylko prochem i z powodu naszej winy skazani na powrót do prochu,
zasłużyli na uzyskanie z Twojego miłosierdzia
przebaczenia wszystkich naszych grzechów
i nagrody obiecanej pokutującym.
Przez Chrystusa Pana naszego.
+ Amen

Oremus.
Deus, qui humiliatione flecteris, et satisfactione placaris :
aurem tuæ pietatis inclina precibus nostris;
et capitibus servorum tuorum,
horum cinerum aspersione contactis,
effunde propitius gratiam tuæ benedictionis :
ut eos et spiritu compunctionis repleas,
et quæ juste postulaverint,
efficaciter tribuas; et concessa perpetuo stabilita,
et intacta manere decernas.
Per Christum Dominum nostrum.
+ Amen

Módlmy się.
Boże, który wzruszasz się upokorzeniem
i uspokajasz zadośćuczynieniem,
nakłoń ucha swej dobroci ku naszym modlitwom
i miłosiernie wylej łaskę swego błogosławieństwa
na głowy sług Twoich posypane tym popiołem,
abyś napełnił ich duchem skruchy,
spełnił ich słuszne pragnienia
oraz utwierdził i zachował w nich dary, którymi ich obdarzyłeś.
Przez Chrystusa Pana naszego.
+ Amen.

Oremus.
Omnipotens sempiterne Deus,
qui Ninivitis in cinere et cilicio pœnitentibus,
indulgentiæ tuæ remedia præstitisti :
concede propitius; ut sic eos imitemur habitu,
quatenus veniæ prosequamur obtentu.
Per Dominum.

Módlmy się.
Wszechmogący i wieczny Boże,
który udzieliłeś Niniwitom Twego uzdrawiającego przebaczenia,
gdy pokutowali w worze i popiele:
spraw miłosiernie, abyśmy naśladując ich zewnętrznie,
tak jak oni uzyskali Twoje przebaczenie.
Przez naszego Pana.

Memento, homo, quia pulvis es, et in pulverem reverteris.

Podczas posypywania popiołem celebrans mówi:
Pamiętaj człowiecze, że prochem jesteś i w proch się obrócisz.

Joel 2:13: Immutemur habitu, in cinere et cilicio : jejunemus, et ploremus ante Dominum : quia multum misericors est dimittere peccata nostra Deus noster.

Joela 2:13: Zmieńmy szaty nasze na popiół i wór, pośćmy i lamentujmy przed Panem, gdyż Bóg nasz jest obfity w miłosierdzie, aby odpuścić grzechy nasze.

Joel 2:17: Juxta vestibulum et altare plorabunt sacerdotes et levitæ ministri Domini, et dicent : Parce, Domine, parce populo tuo : et ne dissipes ora clamantium ad te, Domine.

Joel 2:17: Między gankiem a ołtarzem będą płakać kapłani, słudzy Pańscy, i będą mówić: Oszczędź, Panie, oszczędź lud swój: i nie zamykaj ust tym, którzy do Ciebie wołają.

Esth. 13; Joel 2: Emendemus in melius, quæ ignoranter peccavimus : ne subito præoccupati die mortis, quæramus spatium pœnitentiæ, et invenire non possimus.
*Attende Domine, et miserere : quia peccavimus tibi.
Ps. 78:9: Adjuva nos, Deus salutaris noster : et propter honorem nominis
tui, Domine, libera nos. *Attende. Gloria Patri, et Filio, et Spiritui Sancto. *Attende.

Esth. 13, Joel 2:
Poprawmy się i czyńmy lepiej te rzeczy, w których zgrzeszyliśmy przez ignorancję: abyśmy nagle powstrzymani przez dzień śmierci, szukali czasu na pokutę i nie mogli go znaleźć.
*Zmiłuj się, Panie, a zmiłuj się nad nami, bośmy zgrzeszyli przeciwko tobie.
Ps. 78:9: Wspomóż nas, Boże, Zbawicielu nasz : a dla czci imienia twego, Panie, wybaw nas.
*Wysłuchaj, Panie.
Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.
*Wysłuchaj, Panie.

Having washed his hands, the Celebrant says the following prayer:

Po umyciu rąk celebrans odmawia następującą modlitwę:

Dominus vobiscum. + Et cum spíritu tuo. Oremus. Concede nobis, Domine, præsidia militiæ Christianæ sanctis inchoare jejuniis : ut contra spiritales nequitias pugnaturi muniamur auxiliis. Per Christum	Pan z tobą. + I z duchem twoim. Módlmy się. Spraw, Panie, abyśmy rozpoczęli świętym postem tę kampanię chrześcijańskiej walki: abyśmy walcząc z duchami niegodziwości, byli bronieni przez pomoce samozaparcia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

[redacted]

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related